

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 3 Aflevering 12 (38)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 11** Omdat Donna met haar geringe opleiding en werkervaring geen goed werk kan vinden, begint ze zelf iets te ondernemen. Ze dreigt met een hele vracht boeddha-beeldjes te blijven zitten, maar haar moeder helpt haar uiteindelijk uit de brand.
- 11** Onder het mom van een vriendinnenuitstapje wordt Catherina naar Texel gelokt, waar ze eindelijk met Bob praat over hun relatie. Bob besluit het toch weer te proberen in Nieuw Sloten.
- 11** Robin heeft Chris sinds haar verjaardag niet meer gezien en probeert tevergeefs met hem in contact te komen. Als hij toch komt opdagen, stellen beiden zich voor hoe het zou zijn om getrouwd te zijn.
- 11** Onverwachts keert Frank terug in het leven van Babette.

1 INT. HUIS CATHERINA / SLAAPKAMER / OCHTEND 1

Op een dienblad staat alleen een glas met sinaasappelsap.

BOB (O.S.)

Dit is géén glas sinaasappelsap.

Op een keukenschort na is Bob helemaal naakt en draagt het dienblad in z'n handen. Catherina ligt nog in bed en kijkt glimlachend naar hem op.

BOB (CONT.)

Dit is méér. Vakmanschap. Met zeldzame precisie uitgevoerd.

Hij heft z'n rechterhand op met gekromde vingers, alsof hij een bal vasthoudt.

BOB (CONT.)

Zie je? De perfecte ronding afgestemd op grootte en weerstand.

Hij kijkt bewonderend naar z'n eigen hand en knielt naast Catherina neer, die hem met een spottend lachje in haar ogen volgt.

BOB (CONT.)

De juiste druk. (VLUG) Niet teveel! Anders komen de pitjes en het pulp mee. En dan ben je verkeerd bezig.

Catherina neemt het glas van het dienblad.

CATHERINA

Natuurlijk.

Ze neemt een slok.

BOB

Proef je het?

Catherina laat het sap over haar tong rollen alsof het een exquise *Bordeaux* betreft.

CATHERINA

Mm, ja. Dit heb jij geperst.

Ze zet het glas naast haar bed en trekt Bob naar zich toe.

CATHERINA (CONT.)

(*Verleidelijk*) Kun je nog meer trucjes met die hand?

Terwijl ze hem kust, neemt ze het dienblad uit zijn handen.

CATHERINA (CONT.)

(Fluistert) 'Met die perfecte ronding?'

Ze neemt zijn rechterhand en legt die onder het laken op haar borst.

CATHERINA (CONT.)

En die 'zeldzame precisie?'

Bob glijdt langzaam bovenop haar en kust haar gezicht. Catherina streelt met haar hand zijn naakte rug en achterste. Ze rolt Bob verder zodat hij op zijn rug komt te liggen en kruipt zelf vanonder de lakens bovenop hem. Hun vrijpartij gaat bijna ongemerkt over in...

2 INT. HUIS BABETTE / SLAAPKAMER / OCHTEND 1

Gekreun van Frank die klaarkomt. Hij ligt, met bovenop hem Babette, in de deuropening van de slaapkamer. De dekens zijn van het bed met hen mee gesleurd.

BABETTE

Oeeehhh, deze was nog beter!

FRANK

(Buiten adem) Op hoeveel zitten we nou?

Hij richt z'n hoofd op om Babette aan te kijken, die overeind gaat zitten en even nadenkt.

BABETTE

Twee weken. Dus nog zesenzeventig keer te gaan.

Ze laat liefdevol haar handen over Franks borst glijden. Die laat z'n hoofd weer naar achter vallen.

FRANK

Santa Maria, ik kan niet meer.

BABETTE

(Vermanend) Uuhh, dat wil ik niet horen!

Ze prikt in z'n buik en Frank veert weer overeind.

BABETTE (CONT.)

We gaan iedere dag inhalen die we hebben gemist.

Ze buigt zich voorover en begint hartstochtelijk zijn borst te kussen.

FRANK

Mag ik eerst wat water?

Ook deze vrijpartij wordt naadloos voortgezet in...

CUT TO:

3 INT. HUIS DONNA / SLAAPKAMER ROBIN / OCHTEND 1

Een goudkleurige straal van massage-olie komt neer op de naakte rug van Robin die met gespreide armen op een deken op de grond ligt. De grote handen van Chris glijden over Robins lichaam en masseren haar rechter-schouderblad.

CHRIS

Eerst de hoogtemeter.

Robin kreunt even als hij overgaat naar haar linkerschouder.

CHRIS (CONT.)

Dan check ik het gyroscoopkompas.

Zijn beide handen kneden Robins hals

CHRIS (CONT.)

En de Attitude Indicator.

ROBIN

(*Loom*) En?! Hoe is mijn attitude?

CHRIS

(*Grinnikt*) Perfect horizontaal.

ROBIN

Mmh, check die gyroscoop nog eens.

Maar Chris' handen glijden al naar haar heupen.

CHRIS

(*Heviger*) Dan gooi ik het gas open.

CHRIS (CONT.)

En daar gaan we!

Hij stoot toe.

ROBIN

(*Gelukzalig*) Aaahhhhh!

Ook deze paringsdans gaat vloeiend over in...

4 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER

CROSS: 5 INT. HUIS CATHERINA / SLAAPKAMER / OCHTEND 1

CROSS: 6 INT. HUIS BABETTE / SLAAPKAMER / OCHTEND 1

CROSS: 7 INT. HUIS DONNA / SLAAPKAMER ROBIN / OCHTEND 1

WOONKAMER DONNA: een exotisch stekker wordt in een Nederlandse contactdoos gestoken, maar past niet. Weer een aantal pogingen, maar vruchteloos. Het buitennissige model blijkt te klein voor het Nederlandse formaat.

Donna zit naast de contactdoos gehurkt met een elektrische essence-verdamper in haar handen en bestudeert teleurgesteld het stekkertje. Ze kijkt om naar een openstaande doos gevuld met tientallen soortgelijke verdamperen. Erachter staan nog eens zes identieke dozen.

DONNA

Shit!

Ze komt overeind en zet de verdamper met een dreun op tafel. Dan pakt ze de telefoon en toetst met driftige bewegingen een nummer in dat op het ontvangstbewijs staat vermeld.

VERKOPER (VO, VIA TELEFOON)

Roco Import Amsterdam, met Hans.

DONNA (IN TELEFOON)

Met Donna de la Fuentera. Ik heb vandaag een lading aroma-verstuivers ontvangen.

Aan de andere kant wordt iets op de computer getypt en opgezocht.

VERKOPER (VO)

O ja. Zeven dozen. Vijfhonderd stuks.

DONNA

(Verontwaardigd) Met de verkeerde stekker! Hij past er niet in!

VERKOPER (VO)

Ja?

Hij lijkt het probleem niet te zien. De verontwaardiging

van Donna groeit.

DONNA

Dus heb ik er niets aan. De hele lading kan ik zo weggooien.

VERKOPER (VO)

(*Droog*) Zou ik niet doen. Het is toch (*leest van scherm*) twaalfhonderd euro.

DONNA

(*Kwaad*) Dat geld wil ik terug!

VERKOPER (VO)

Tsja, dat wordt lastig, mevrouw. Die verstuivers liggen namelijk precies zo bij ons in de etalage.

DONNA

Een stekker moet toch passen?! Als je daar al niet meer van uit kan gaan!...

VERKOPER

(*Kalm*) U kunt die verstuivers natuurlijk retourneren. Daarvoor rekenen wij vijftien procent van de aankoopsom -

Pats! Donna heeft de hoorn alweer op de telefoon gegooid. Ze kijkt naar de lading verstuivers en zoekt koortsachtig naar een oplossing.

SLAAPKAMER CATHERINA: Een dienblad met een halfleeg glas sinaasappelsap staat naast een bed waarop twee lichamen onder een laken liefkozende bewegingen maken. Bob ligt bovenop en kust de borsten van Catherina. Bob is nog steeds in zijn rol van sinaasappelconnaisseur.

BOB (OS, VANONDER LAKEN)

Perfecte ronding, dat voel je als vakman meteen, maar ik proef geen echte body. Misschien als ik...

Hij kust de buik van Catherina en zij kreunt.

CATHERINA

Mmm, lager.

BOB (CONT.)

Ja, ik voel het al, een echte sinaasappelhuidje.

Catherina slaat hem quasi-beledigd op zijn hoofd.

Plotseling begint een mobiel te rinkelen. Even komen de twee lichamen tot stilstand, dan reikt de naakte arm van Catherina onder het laken uit.

BOB (CONT.)

Nee, hè?

Als ze op de tast haar mobiel niet kan vinden, komt haar opgewonden hoofd tevoorschijn en neemt ze op.

WOONKAMER DONNA: Met een elektrische verstuiver in haar hand ijsbeert Donna door de kamer en heeft haar breedste glimlach opgezet.

DONNA (IN MOBIEL)

(*Stralend*) Hai, schatje. Heb jij vanavond iets te doen?

Verward denkt Catherina even na en kijkt naar Bob wiens hoofd ook vanonder het laken tevoorschijn komt.

CATHERINA

Ehh, hoezo?

DONNA

Je moet komen. Ik heb nou toch iets leuks!

Ze zet de verstuiver op tafel en speelt even met een gewone Nederlandse stekker die er los naast ligt. Eén seconde en de gezonde argwaan van Catherina treedt in werking.

CATHERINA

Ik ga geen kandelaars in doosjes stoppen! Die krenge kan ik niet meer zien.

Donna werpt een vluchtige blik naar de megalading gemankeerde verstuivers en reageert bijna verontwaardigd:

DONNA

Tuurlijk niet! Jullie komen gewoon gezellig hier. Hoe vaak hebben we elkaar nou gezien deze week?!

Voordat Catherina hierop kan reageren:

DONNA (CONT.)

Wacht even.

Ze zet Catherina in de wachtstand en toetst een nieuw nummer in. Elders in huis gaat een mobieltje af.

DONNA (CONT.)

(Lief) Robin?

SLAAPKAMER ROBIN: als twee Turkse worstelaars glimmend van de massageolie liggen Robin en Chris ineengestremd op bed. Zij heeft haar mobiel aangezet.

ROBIN (IN MOBIEL)

Vanavond? Ik weet niet...

Ze kijkt vragend naar het verhitte hoofd van Chris die haar navel kust.

DONNA (VO, IN MOBIEL)

Catherina komt ook.

ROBIN (TEGEN CHRIS)

(Fluistert) Ben je dan bij mij of thuis?

Chris kijkt op en kan niet direct antwoord geven.

WOONKAMER DONNA: Geduldig wacht Donna op Robins reactie, maar ze heeft moeite de glimlach op haar gezicht geplakt te houden.

DONNA (IN MOBIEL)

Ik zorg voor de drank en het eten.

WOONKAMER BABETTE: Met opgetrokken benen zit Babette naakt op een kastje met een even naakte Frank op zijn knieën voor haar. Ook Babette heeft een telefoon in haar handen.

BABETTE

Ehh, ik heb het nogal druk...

Ze kijkt omlaag naar Frank tussen haar benen.

BABETTE (CONT.)

... de komende week.

Frank kijkt haar even aan.

WOONKAMER DONNA: het vooruitzicht van de financiële strop als ze met de lading blijft zitten, maakt Donna steeds gefrustreerder.

DONNA

O, please?!

Ze drukt een toets in op haar telefoon.

DONNA

Cath?

Tot haar verbazing klinkt er gekreun aan de andere kant.

SLAAPKAMER CATHERINA: de mobiel ligt vergeten naast het bed, waarop Catherina met gesloten ogen door Bob onder het laken wordt 'verwend'.

CATHERINA

Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja.

DONNA (VO, VIA MOBIEL)

Eén avond kunnen jullie toch wel vrijmaken?!

WOONKAMER DONNA: Ze begrijpt niet helemaal wat er gebeurt aan de andere kant en drukt een toets in.

DONNA (CONT.)

De kinderen zijn weg en ik zit alleen thuis.

BABETTE (VO, VIA MOBIEL)

Okee okee okee okee okee okee.

WOONKAMER BABETTE: met gesloten ogen zit Babette bij te komen bovenop het kastje met de mobiel tegen zich aangeklemd. Ook Frank zit op de grond uit te blazen. Nog vijfenveertig keer te gaan.

DONNA (VO, VIA MOBIEL)

Hallo, hallo?

WOONKAMER DONNA: met gefronste wenkbrauwen drukt Donna een toets in.

DONNA (CONT.)

Robin?

SLAAPKAMER ROBIN: maar Robin heeft haar telefoon al uitgeklikt en kijkt naar Chris, die voldaan tegen de muur leunt.

ROBIN

Wanneer zie ik je weer? Volgende week? Over een maand? Een half jaar?

CHRIS

Morgen.

Robin kijkt hem verbaasd aan.

CHRIS (CONT.)

Het is tijd om knopen door te hakken.

Er verschijnt een grote glimlach op Robins gezicht.

LEADER

8 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / AVOND 1

Vanuit de gang klinkt de opgewekte stem van Catherina.

CATHERINA (O.S.)

Goeienavond!

DONNA (O.S.)

Hai liefje, kom verder. De
anderen zijn er al.

Stralend komt Catherina de kamer binnen, maar haar gezicht betreft als ze de grote berg losse stekkers op tafel ziet liggen met Robin en Babette er als garnalenpelsters omheen. Beiden hebben een aroma-verstuiver in hun handen en trekken de oude stekker eraf. Veelzeggende blikken richting Catherina.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

(Onschuldig) Wat wil je drinken?
Een jus? Wodka lime?

CATHERINA

Ik wist het wel!

DONNA

O, alsjeblieft, Cath. Ik kon geen
kant op!

Ze maakt in de keuken alvast een wodka lime voor Catherina.

CATHERINA

Zelfs in India is onbetaalde
dwangarbeid nu verboden.

ROBIN (TEGEN BABETTE)

(Zacht) Anders hadden er wel
gewone stekkers aangezet.

DONNA

Wat had ik dan moeten doen?!

Ze komt de wodka lime brengen aan Catherina die haar jas uittrekt.

CATHERINA

(Alsof ze het ter plekke verzint)
Ehh, een gewone baan nemen? De

stekkers checken voor je iets
koopt?...

Donna zet de wodka lime voor Catherina op tafel.

DONNA

(*Schuldbewust*) Dat zal ik
voortaan doen.

Terwijl Catherina plaatsneemt aan tafel.

CATHERINA

Ja, dat zei je vorige keer ook
met die kandelaars. Of die natte
wierookstokjes. (*Tegen Babette en
Robin*) Het is toch zo?

Tot haar verbazing krijgt ze alleen maar stralende blikken
terug.

BABETTE

Mijn humeur kan niet meer stuk.

CATHERINA (TEGEN ROBIN)

Frank?

ROBIN

Hm-hm. Al de hele week.

Ook bij Catherina breekt een glimlach door, bij de gedachte
aan Bob.

CATHERINA

Goed, hè?

Donna ziet het geluk van haar vriendinnen met lede ogen
aan. Ze gaat aan tafel zitten en haalt de zoveelste
verstuiver uit een doos.

DONNA

Ja, Robin ook. Met die piloot. Ik
doe maar net of ik niks hoor.

CATHERINA (TEGEN ROBIN)

Heeft hij z'n vrouw nog steeds
niks verteld?

Robin heeft een nieuw stekkertje aan haar verdamper gezet
en loopt naar een stopcontact om hem te testen.

ROBIN

Morgen, denk ik.

Iedereen draait zich belangstellend naar haar om.

ROBIN (CONT.)

Dan heeft hij een verrassing voor me.

Ze steekt de stekker in het stopcontact en meteen slaan in het hele huis de stoppen door. Het is aardedonker.

DONNA

Shit!

Catherina strompelt richting raam om het gordijn open te schuiven.

CATHERINA

De hele straat is donker.

9 EXT. BEJAARDENTEHUIS / STOCKSHOT / OCHTEND 2

Een nieuwe ochtend voor het bejaardentehuis. We horen al de stemmen van Babette en Frank uit de volgende scene.

10 INT. BEJAARDENTEHUIS / KAMER MARGARETHA / OCHTEND 2

Babette verschijnt in de deuropening van haar moeders kamer en trekt Frank mee naar binnen.

BABETTE

Mam, ik wil je aan iemand voorstellen.

MARGARETHA

Frank!

Ze veert overeind uit de bank en komt naar beiden toe.

MARGARETHA (CONT.)

Babette heeft al zoveel over jou verteld...

FRANK (TEGEN BABETTE)

Toch niet alles, hoop ik.

MARGARETHA

En hoe vaak hebben we elkaar wel niet gesproken over de telefoon?!

Ze omhelst Frank met zoveel warmte dat Babette verbaasd toekijkt.

BABETTE

Alsof jullie elkaar al jaren kennen!
Zo begroet je mij zelfs niet!

MARGARETHA

Een beetje lief zijn voor mijn
aanstaande schoonzoon.

BABETTE

Mam!

FRANK

Je moeder heeft gelijk, Babette.

Babette kijkt hem verwonderd aan.

FRANK (CONT.)

Wij hebben elkaar vaak aan de
lijn gehad.

Margaretha doet een stap naar achteren en neemt Frank eens
goed op.

MARGARETHA

En nu voor het eerst in levende
lijve.

Plotseling verontrust:

MARGARETHA (CONT.)

Wanneer vertrekken jullie?

Frank geeft geen antwoord, maar kijkt even naar Babette. Het
is duidelijk dat ze het hier al vaker over gehad hebben.

BABETTE

Eerst m'n laatste zaak afronden.

MARGARETHA

Ah! Die moeder en haar zoontje in
Iran.

BABETTE

Ik wil straks rustig in Barcelona
zitten, zonder het gevoel dat ik
hier losse eindjes achterlaat.

Alsof ze Frank even apart neemt.

MARGARETHA (CONT.)

En zorg jij nou maar goed voor
haar.

FRANK

O, Babette kan heel goed voor
zichzelf opkomen.

BABETTE

Waar is dat schilderijtje van die
garnalenvisser?

Margaretha en Frank draaien zich om naar Babette die de
kamer verder is ingelopen en naar de plek staart, waar eens
een schilderij hing.

MARGARETHA

Die vond Cees zo mooi.

BABETTE

En dus heb je het maar
weggegeven?!

MARGARETHA

Had jij het willen hebben?

BABETTE

Daar gaat het niet om. Je moet
niet alles uitdelen.

MARGARETHA

Ach, als hij het nou zo graag wil
hebben?!

BABETTE

Mam, hij heeft meer geld dan wij
allemaal bij elkaar! En toch komt
hij alleen als er iets te halen
valt. Anders zie je hem nooit!

MARGARETHA

Vanmiddag, toch?!

Babette kijkt haar niet-begrijpend aan.

MARGARETHA (CONT.)

Bij de verdeling van papa's
erfenis. Heb je geen uitnodiging
gehad?

Babettes staat perplex.

11 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 2

Babette zit op de bank en is als een bezetene de
achterstallige post van een week aan het doorspitten: we
zien rekeningen voorbijkomen, reclamefolders, prijsvragen.

Ondertussen staat Frank bij haar werkplek en bekijkt een
krantenartikel tegen de muur over het Iraanse jongetje en
processtukken die over het bureau liggen uitgespreid.

BABETTE (O.S.)

Ik heb het!

Frank kijkt om en ziet dat Babette een officieel document omhooghoudt en vluchtig doorneemt.

BABETTE (CONT.)

Vanmiddag om half één bij de notaris voor de bekendmaking van de erfenis. Shit, dat haal ik nooit.

Opeens verzinkt ze in gedachten.

FRANK

Wat is er? Niet verwacht, die erfenis?

Babette haalt haar schouders op.

BABETTE

Alsof er wat te verdelen valt. Een paar ouwe schoenen en een versleten stoel.

FRANK

Niks van waarde?

Babette schudt haar hoofd.

BABETTE

Wat persoonlijke spullen. Maar om daar nou zo'n officiële toestand van te maken.

FRANK

Zie het als goede 'afronding'.

Babette glimlacht bij de gedachte aan het bezoek aan haar moeder. Frank knikt met zijn hoofd naar haar bureau.

FRANK (CONT.)

En wanneer wordt dit afgerond?

Zonder hem aan te kijken, houdt Babette zich op de vlakte.

BABETTE

Moeilijk te zeggen. Iedere zaak is weer anders. Het kan enorm meevallen.

FRANK

Voogdijzaak? Ontvoering? Iran?

Hij onderdrukt zijn scepsis, maar het is duidelijk dat hij niet gelooft dat dit proces snel voorbij is. Babette gaat er niet op in.

Ze verlaat de kamer en laat Frank in gedachten achter.

12 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER & KEUKEN / OCHTEND 2

Catherina heeft zich aangekleed om naar de stad te vertrekken en geeft Bob de laatste instructies. Hij houdt heel galant haar jas op.

CATHERINA

Zorg jij om vijf uur voor het eten?

BOB

Geen punt.

Catherina knoopt haar jas dicht.

CATHERINA

Het staat allemaal klaar in de ijskast.

BOB

Komt voor elkaar.

Catherina probeert hem zo min mogelijk te belasten.

CATHERINA

Vind je het niet erg? Anders moet je het zeggen, hoor. Dan blijf ik gewoon thuis.

Bob trekt Catherina naar zich toe.

BOB

Lieve schat, ik heb voor jullie gekozen, met alles wat erbij hoort. Eten koken, voor de kleine zorgen, de auto wassen, het gras maaien, de ramen lappen, een praatje met de buurman, een knipoog naar de buurvrouw, wat je maar wil!

Catherina bezegelt zijn ontboezeming met een kus.

CATHERINA

Jij weet heel goed wat ik wil.

Dan gaat de voordeurbel.

CATHERINA

Doe jij even open?

BOB

(*Quasi-boos*) Ja, Jezus! Ik moet hier ook alles doen!

Zogenaamd getergd sjokt Bob de gang in, terwijl Catherina hem glimlachend nakijkt en vlug afscheid neemt van Maria in de box. Bob doet ondertussen de voordeur open en roept vervolgens vanuit de gang:

BOB (OS, CONT)

Cath, voor jou!

BERNICE (O.S.)

Nee, ik kom voor u.

Een 'gezellige', maar drammerige buurvrouw komt binnen met een onverwoestbare vrolijkheid die op de zenuwen werkt. Bob volgt haar met een verbaasde blik en kijkt even naar Catherina die haar vertrek uit zekerheid nog maar even uitstelt.

BERNICE (CONT.)

Vanavond houden wij namelijk ons buurtfancy fair. Reuze gezellig! En nou leek het ons zo leuk om dit jaar iets speciaals te doen.

Ze last even een dramatische pauze in en kijkt Bob veelbetekenend aan.

BERNICE (CONT.)

Een 'Rad van Fortuin'!

Bob blijft glazig terugstaren.

BOB

Een rad van fortuin?

BERNICE

Ja, met lootjes en enige prijsjes. Eén probleem. We hebben geen rad. Dus toen dachten we aan u. Want u bent zo verschrikkelijk handig. Zou u d'r één voor ons kunnen maken?

BOB

Een rad van fortuin?

BERNICE

Ja, uw vrouw zorgt al voor koffie.

Bob kijkt naar Catherina en die gebaart: 'ja, dat had ik je nog willen vertellen'. Hij kijkt weer voor zich en kan nog steeds niks uitbrengen. Gealarmeerd wil Catherina al ingrijpen en hem in bescherming nemen, maar Bob houdt zich groot:

BOB

Natuurlijk, wil ik dat wel. We zijn hier toch om elkaar te helpen, nietwaar?

BERNICE

O, fan-tas-tisch! U helpt ons echt uit de brand. Ik had het eerder willen vragen, maar we hebben u een hele tijd niet gezien.

Heimelijk vist ze naar de reden van zijn afwezigheid, maar Bob houdt z'n pokerface.

BOB

M'n werk.

Bernice knikt glimlachend, maar gelooft er niets van.

BOB (CONT.)

Maakt u zich geen zorgen: vanavond staat er een rad van fortuin.

BERNICE

Bedankt! En ehh... Zou je het ook kunnen bedienen? Normaal is dat iets voor Fred Bezemer van nummer 25, maar die doet vanavond de worstjes.

Bob voelt hier helemaal niets voor, maar kan na de eerste toezegging niet meer terug. Catherina ziet de conversatie met kromme tenen aan.

BERNICE (CONT.)

Stelt niets voor, hoor. Ik zorg voor de prijzen. Jij doet de lootjes en het Rad. Met af en toe een lollig praatje.

Breed grijnzend knijpt ze haar vuist in de lucht samen.

BERNICE (CONT.)

Geheid een succes!

Bob is verpletterd door het vooruitzicht om lootjes te verkopen naast een zelfgetimmerde draaischijf, maar zegt:

BOB

Ja ehh... Okee.

BERNICE

Geweldig!

Als ultieme blijk van dankbaarheid knijpt ze hem even in zijn bovenarm.

BERNICE (CONT.)

En als het bevalt, doen we het volgend jaar gewoon weer!

Dit is het moment voor Catherina om in te grijpen: ze neemt Bernice bij de arm en begeleidt haar richting gang.

CATHERINA

Eerst maar eens zien hoe dit afloopt.

Vanuit de deuropening:

BERNICE (TEGEN BOB)

Je hebt toch wel iets om aan te trekken, hè? Iedereen gaat verkleed.

Bob kijkt niet-begrijpend op.

BERNICE (CONT.)

Een jacket met hoed of een kniebroek met bretels. Als het maar grappig is.

En daarmee verdwijnt ze in de gang, waar Catherina haar de voordeur uitwerkt. Bob kan nog steeds niet geloven dat hij accoord is gegaan en gaat langzaam op de bank zitten. Na een stilte verschijnt Catherina schuldbewust uit de gang.

CATHERINA

Je mag wel iets 'grappigs' van mij lenen.

Bob kijkt haar in afgrijzen aan.

13 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / OCHTEND 2

Nog steeds ligt de grote berg Nederlandse stekkers midden

op tafel. Daarachter zit Donna met een nors gezicht. Haar stemming is beneden ieder peil. Phil zet een kop koffie voor haar op tafel en neemt zelf ook plaats.

PHIL

Je investeert te weinig.

Donna kijkt haar moeder niet-begrijpend aan.

PHIL (CONT.)

Als je ervoor kiest om de handel in te gaan, maak die keuze dan ook! Niet dat halve gedoe.

DONNA

Jij bent toch ook klein begonnen.

Phil drukt haar sigaret uit.

PHIL

Maar ik heb er altijd op gelet dat m'n risico gespreid was. En dat moet jij ook doen: kleinere aantallen, meer keus.

Donna maakt een hulpeloos gebaar.

DONNA

Geld, geld, geld.

Met één armbeweging schuift Phil de stekker massa naar de rand van de tafel en legt een kladblok voor zich neer. Ze trekt een paar lijnen op het papier en zet wat omcirkelde cijfers neer.

PHIL

Dat ligt voor het oprapen, als jij maar vertrouwen uitstraalt. Hiermee.

Donna kijkt naar het kladblok en ziet wat Phil bovenaan het blaadje schrijft: BUSINESSPLAN.

Donna hoort de voordeur geopend worden.

DONNA (CONT.)

Daar zijn Boris en Katja.

Donna loopt richting deur om haar kinderen te verwelkomen en kijkt nog even geamuseerd om naar haar moeder die onverstoorbaar enthousiast aan het schrijven is.

PHIL

Dan schrijven we hier je *target audience*. Daarnaast de verwachte inkomsten, uitgaven en minimale voorraad.

BORIS & KATJA (O.S.)

Mama!!!

Vanuit de gang komen Boris en Katja de kamer binnengerend.

BORIS

Mam, we willen iets vragen.

Ondertussen is ook Jasper de kamer binnengekomen. Hij knikt Boris bemoedigend toe.

BORIS (CONT.)

Mogen we vanavond met papa en Anouk mee op vakantie?

Het is alsof Donna een klap in haar gezicht krijgt.

JASPER

Het is maar een weekje naar de Ardennen.

DONNA (TEGEN BORIS & KATJA)

Gaan jullie even naar je kamer?

BORIS

Mam, alsjeblieft. Mag het?

DONNA

Wat zei ik nou!?

Boris druipt met z'n zusje af naar hun kamer. Jasper voelt wel dat zijn idee niet in goede aarde valt bij Donna.

JASPER

Ik weet het, het is nogal laat. Maar gisteren dachten we opeens: waarom nemen we de kinderen niet mee?

DONNA

Omdat onze kinderen bij mij zijn komende week. We gaan tekenen, een dagje naar Artis en naar oma.

Een verbaasde blik van Phil, die daar helemaal niet op zit te wachten.

JASPER

Alsjeblieft, Donna. Dat kan altijd.
Ze vinden het vast leuker om...

DONNA

Je hebt het helemaal voor elkaar,
hè!? Nieuwe vriendin, nou m'n
kinderen. Dan hoeven jullie
alleen nog hier in te trekken en
alles is weer bij het oude!

JASPER

Kom op, Donna. Denk je echt dat
wij...

DONNA

Nee, daar komt niets van in!
Jullie gaan maar fijn met z'n
tweeën naar die Ardennen.

Demonstratief gaat Donna bij haar moeder zitten. Ze kijkt op het kladblok wat Phil allemaal heeft geschreven. Jasper beseft dat er met haar niet meer te praten valt. Hij kijkt haar aan en schudt zijn hoofd:

JASPER

Ik weet niet waar jij mee bezig
bent.

Hij draait zich om en verlaat de kamer. Donna voelt haar moeders blik.

DONNA

Mam, alsjeblieft geen commentaar.
Ik zal dit ook wel weer verkeerd
doen. Maar het zijn mijn zaken.

Phil besluit zich er niet mee te bemoeien en buigt zich weer over het 'businessplan'. Met een strak gezicht komt Donna naast haar zitten.

14 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / MIDDAG 2

Het is alweer middag in Amsterdam.

15 INT. LITERAIR CAFE / MIDDAG 2

Margaretha zit met haar kinderen Cees en Talitha aan een tafeltje in een cafe. Ze drinken koffie. Babette komt binnen.

BABETTE

Het spijt me dat ik er niet bij kon

zijn. Ik had een afspraak die ik niet kon verzetten. Ik heb net een nieuwe zaak gekregen en...

Afkeurende blikken van Cees en Talitha.

BABETTE

Als jullie me nou eerder hadden laten weten dat we vandaag de notaris zouden zien... Hoe ging het?

Babette gaat zitten. Cees legt een envelop voor haar op tafel.

CEES

Jouw kindsdeel.

Babette is verbaasd.

BABETTE

Ik ging er van uit dat we dat aan moeder overdroegen.

TALITHA

Daar kunnen we haar toch niet mee opzadelen. Moeder is blij dat we haar dat uit handen nemen.

Babette kijkt naar haar moeder.

MARGARETHA

Ik wil het echt zo. Vader is dood en ik moet door. Dat is al moeilijk genoeg. Bovendien, wat moet ik met zoveel geld.

BABETTE

Zoveel geld?

Babette maakt haar envelop open. Ze leest de officiële brief die er uit komt en schrikt.

BABETTE (CONT.)

Vijfenvijftigduizend euro!

Ze realiseert zich wat dit betekent. Ze richt zich tot Cees en Talitha.

BABETTE (CONT.)

Jullie hebben het huis verkocht!?

CEES

Ja natuurlijk. Wat dacht je dan dat

we zouden doen?

BABETTE

Achter mijn rug om! Jullie hebben het mij niet eens verteld.

CEES

Had jij er dan willen gaan wonen? Nou dan.

BABETTE

En alle spullen, waar moeten die nou heen? Daar hebben we nog helemaal geen bestemming voor.

Cees en Talitha kijken nu toch wat schuldbewust.

BABETTE (CONT.)

Wat hebben jullie met alle spullen gedaan?

TALITHA

Moeder heeft wat spullen meegenomen en de rest...

CEES

De rest hebben we verkocht.

Babettes mond valt open.

BABETTE

Zonder mij iets te zeggen!?

TALITHA

Maak er nou niet weer zo'n halszaak van. Jij was al zo druk met moeder en de rechtszaak. Wij hebben gewoon het huis afgehandeld en alles wat wegkon hebben we weggedaan.

CEES

Bovendien heb je jaren niet naar pa en ma omgekeken, dus je hoeft niet zo verongelijkt te doen.

BABETTE

Dat geeft jullie niet het recht mij hier buiten te houden. Ik ben ook in dat huis opgegroeid. De meubels, de spullen uit Indië. Mijn jeugdherinneringen hebben jullie weggegooid, zonder mij iets te zeggen.

Margaretha probeert Babette te sussen.

MARGARETHA

Alles wat ik wilde meenemen, heb ik meegenomen.

Babette opeens heel scherp.

BABETTE

Zoals het schilderijtje van de garnalenvisser? Zelfs de paar spullen die je mee mocht nemen worden nu nog onder je neus vandaan gestolen.

CEES

Moeder wilde mij dat schilderij graag geven. Zij heeft geen moeite met de gang van zaken en wij hebben er geen moeite mee. De enige die problemen maakt ben jij.

Babette staat op. Cees en Talitha zijn strijdlustig, maar Margaretha ziet er ongelukkig uit.

BABETTE

Het gaat er niet om wat toegestaan of wat handig is. Het gaat om respect. Respect voor vader en voor moeder. Dus geen oplossingen aan haar opdringen, niet zeggen dat het helaas niet anders kan en niet haar spullen onder haar neus vandaan halen, het enige tastbare dat over is van haar leven voordat pa dood ging.

Babette geeft haar envelop aan haar moeder.

BABETTE

Ik zie af van mijn kindsdeel.
(*Tegen Cees en Talitha*) En als jullie proberen dit geld onder jullie 'beheer' te krijgen, sleep ik jullie voor de rechter.

Kwaad loopt Babette weg.

16 INT. LOUNGE BERLAGE / MIDDAG 2

CROSS: 17 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / MIDDAG 2

Lounge: Donna zit met een kop koffie voor zich aan een

tafeltje en heeft net verteld over Jaspers voorstel om de kinderen mee te nemen naar de Ardennen. Robin en Catherina kunnen haar verontwaardiging echter niet delen.

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Laat je kinderen toch lekker meegaan! Dan zijn zij er even uit en jij kunt je concentreren op je stekkers.

DONNA

Het voelt gewoon alsof m'n gezin wordt ingepikt.

ROBIN

Wat had je dan verwacht?! Dat Jasper de eeuwig treurende ex zou blijven?

DONNA

Iets langer had best gemogen, ja.

CATHERINA

Je schiet er niets mee op. Jasper krijg je er toch niet mee terug. Of je gezin. Dat is echt afgelopen.

Quasi-verbijsterd drukt Donna een hand op haar borst en kijkt haar vriendinnen verwilderd aan:

DONNA

Wat zeg je nou?!

Catherina en Robin schieten in de lach en Donna wordt meteen weer serieus.

DONNA (CONT.)

Ja, lach maar. Jullie hebben tenminste een relatie.

Even kijkt Catherina gelaten voor zich uit - slechts een fractie van een seconde, maar Donna heeft het opgemerkt.

DONNA (CONT.)

Toch, Cath? Het gaat toch weer goed tussen jullie?

Catherina grinnikt voor zich uit.

CATHERINA

O, Bob doet zo z'n best.

WOONKAMER CATHERINA: Bob heeft uit een houtplaat een grote schijf gezaagd en vijlt zorgvuldig de rand bij.

CATHERINA (VO, CONT)

Niks is hem teveel. Uit angst om
Maria en mij kwijt te raken. Hij is
weer lief, tactvol -

Met een grote kwast begint Bob het houten rad in de
grondverf te zetten.

LOUNGE: Catherina glimlacht treurig en haar vriendinnen
kijken gespannen toe.

CATHERINA (CONT.)

Maar toch is hij niet helemaal de
oude.

Ongemerkt voegt Babette zich bij haar vriendinnen en gaat
naast Robin zitten, terwijl ook zij luistert naar
Catherina.

CATHERINA (CONT.)

Dat spontane gevoel van vroeger
ontbreekt. Ik weet niet wat het is.

WOONKAMER CATHERINA: de houten schijf is inmiddels helemaal
geverfd en Bob slaat nu om de paar centimeter een
spijkertje langs de rand.

CATHERINA (CONT.)

Goed, hij is weer bij ons
teruggekomen. maar ik weet niet of
hij er echt van geniet.

Bob heeft het laatste spijkertje erin geslagen en begint
aan de staander.

LOUNGE: Er is een stilte gevallen na Catherina's laatste
woorden.

DONNA

(Voorzichtig) Ach, het duurt gewoon
even, voordat hij gewend is.

Met een wuifgebaar zet Catherina alle zorgen van zich af en
lacht:

CATHERINA

Vanavond gaan we naar een feest.
Dan leren we weer wat meer mensen
kennen.

BABETTE

(Quasi-verontwaardigd) Jij hebt een
feest en je nodigt ons niet uit?!

Catherina heeft meteen spijt van haar onthulling en probeert het feestje te bagatalliseren.

CATHERINA

(Snel) Het is iets voor de buurt.

DONNA

O ja, met barbecues en polonaises, dat soort pret?!

CATHERINA

Echt niet.

WOONKAMER CATHERINA: de staander is gereed en Bob monteert de houten draaischijf er tegenaan.

CATHERINA (CONT.)

Okee, het is in Zuid, maar dan hoeft het nog niet meteen ordinair te zijn.

Bob geeft zijn rad een zwieper en een ratelend geluid bevestigt dat het werkt.

LOUNGE: Robin trekt ondertussen haar jas aan.

ROBIN

Sorry jongens, ik moet naar mijn 'feestje'.

De vriendinnen veren meteen overeind.

BABETTE

Dat is waar. Chris! Had hij niet een verrassing voor jou?

Robin knikt veelbetekenend.

ROBIN

Hij gaat 'knopen doorhakken'.
Vandaag is het alles of niets.

Ze knipoogt naar haar vriendinnen.

CATHERINA

Toi-toi-toi.

Als Robin is vertrokken, komt ook Donna overeind.

BABETTE (TEGEN DONNA)

Stekkers vervangen?

Terwijl ze haar jas dichtknoopt, schudt Donna haar hoofd.

DONNA

(Enthousiast) Ik moet het

'grootser' aanpakken, volgens m'n moeder. En daarom ga ik nu om geld bedelen. Bij de bank.

Catherina en Babette hebben hun vraagtekens hierbij.

CATHERINA

Vond je het risico nog niet groot genoeg?

DONNA

Ze heeft het helemaal voorgerekend in een businessplan. Ik verdien het allemaal weer terug.

Ze zwaait haar vriendinnen gedag en loopt naar de uitgang. Catherina en Babette kijken haar na met een bedenkelijke blik. Na een stilte.

CATHERINA (TEGEN BABETTE)

Moet jij nergens naartoe?

BABETTE

Goede vraag.

Catherina kijkt haar aan.

BABETTE (CONT.)

Waar moet ik naartoe?! Naar Barcelona? En m'n moeder overleveren aan twee aasgieren.

Catherina ziet haar worsteling.

CATHERINA

Maar je moeder zit nu toch goed?! Voel je daar niet meer verantwoordelijk voor.

BABETTE

Dat is het niet alleen.

Ze kijkt strak voor zich en Catherina slaat haar afwachtend gade.

BABETTE (CONT.)

Ik zie er verschrikkelijk tegenop om te vertrekken uit Nederland. Weg van jullie. Van m'n moeder. M'n werk...

CATHERINA

En Frank dan?

Babette knikt langzaam.

BABETTE

Ja, en Frank dan?

18 INT. HIP CAFÉ / MIDDAG 2

Robin zit aan een tafeltje te wachten en steeds wanneer de deur opengaat, kijkt ze verwachtingsvol op. Dan neemt ze een slok van haar koffie.

CHRIS (O.S.)

Robin?

Chris is ongemerkt binnengekomen en strekt zijn armen uitnodigend naar haar uit. Robin schiet overeind en vliegt hem om de nek.

ROBIN

Eindelijk!

Chris tilt haar op en kust haar uitbundig. Verschillende café-gasten werpen nieuwsgierige blikken naar het tweetal.

ROBIN (CONT.)

Trekken we niet teveel aandacht?

CHRIS

Mooi. Iedereen mag het zien. Ik wil jou niet langer verborgen houden.

Beiden gaan aan het tafeltje zitten.

ROBIN

En je vrouw?

CHRIS

Die ga ik het ook vertellen.

Robin is blij verrast, maar stelt zich nog gereserveerd op.

ROBIN

Weet je dat wel zeker?

Chris kijkt haar aan en knikt nadrukkelijk.

CHRIS

Ik kan zo niet verder. Dat doen alsof. Vaak was ik 's ochtend al vergeten, wat ik haar de avond ervoor had verteld. Of ik een nachtvlucht had gedaan naar Zürich of een onverwachte tussenstop in Madrid. En het kon me ook niet meer schelen! Alsof ik erop wachtte dat

ze het door zou krijgen. Maar niks!
Ze gelooft ieder woord dat ik zeg.

Chris denkt na.

CHRIS (CONT.)

Ik moet kiezen. Dat is eerlijker
voor haar. Voor jou. En ook voor
mezelf.

Robin pakt zijn beide handen en knijpt erin.

CHRIS (CONT.)

En ik kies jou. Hoe moeilijk dat
ook wordt: met de kinderen,
alimentatie en alles wat er nog
bijkomt. Ik wil eindelijk m'n hart
volgen.

Robin knikt.

ROBIN

Wanneer ga je het vertellen?

CHRIS

Nu. Ze heeft net de kinderen naar
school gebracht.

Even een geladen stilte.

CHRIS (CONT.)

Wacht je hier op mij?

Robin knikt.

ROBIN

Sterkte.

Chris pakt haar hoofd met beide handen beet en kust haar op
de mond.

CHRIS

Nog even en we zijn altijd bij
elkaar.

Beiden kijken elkaar nog even aan en dan loopt Chris weg.
In zijn loop draait hij zich nog even om.

CHRIS (CONT.)

Je moet je mail nog even checken.

Chris verdwijnt. Robin pakt haar iMode-toestel. Ze opent
haar mail en ziet een foto van Chris. Ze lacht.

19 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 2

Margaretha zit op de bank bij Frank die voor beiden thee heeft gezet. Op tafel een aangesneden appeltaartje dat Margaretha had meegenomen om de kennismaking te vieren. De sfeer tussen beiden is warm en vertrouwd. Margaretha ziet Frank duidelijk erg zitten als partner voor haar dochter.

MARGARETHA

Toen hing ze bovenop de schutting en zei tegen de buurman dat hij z'n hondje niet mocht slaan. Die man wist niet hoe hij het had! Zo'n dreumes...

Frank lacht.

FRANK

Haar eeuwige strijd tegen onrecht. Daar heb ik in Barcelona ook staaltjes van gezien.

Beiden lachen.

MARGARETHA

Tsja, de gemakkelijkste weg zal ze nooit nemen. (*Opeens serieus*) Hou je echt van haar?

Frank is even overrompeld door deze directe vraag. Op dat moment klikt de voordeur open en een bos sleutels wordt op een kastje in de gang gegooid.

FRANK

Ja. Heel veel.

Babette komt nietsvermoedend de woonkamer binnen.

BABETTE

(*Stomverbaasd*) Hoe kom jij hier?

MARGARETHA

Met de taxi. (*Onschuldig*) Ook een stukje appeltaart?

Babette gaat zitten en snijdt een stuk voor zichzelf af.

BABETTE

Als het over die erfenis gaat, ik neem niets terug van wat ik heb gezegd.

Ze neemt een hap van de plak. Frank begrijpt dat dit een moeder-dochter-aangelegenheid wordt en trekt zich discreet terug.

FRANK

Ik ga even de stad in.

Hij geeft Babette een kus en kijkt haar taxerend in de ogen.

FRANK (CONT.)

Nu het nog kan.

Hij verlaat de kamer en even later valt de voordeur dicht. Babette heeft haar taart weggewerkt.

BABETTE

Goeie bakker.

MARGARETHA

Ik heb nog iets voor je.

Uit een tas haalt ze een stevig ingepakt voorwerp. Ze knoopt het touw los en uit het pakpapier komt het schilderij van de garnalenvisser. Voor de verbaasde ogen van haar dochter legt ze het op tafel.

BABETTE

(Aangedaan) Daar ging het toch helemaal niet om! Hij mag het van me hebben. Als 'm dat nou gelukkig maakt.

MARGARETHA

Ik wil dat jij het krijgt. Voor alles wat je voor mij hebt gedaan.

BABETTE

Mam, ik hoef het niet. Echt.

Margaretha legt zich bij Babettes besluit neer. Ze vouwt het schilderij weer in het papier.

BABETTE (CONT.)

En jij kunt niet iedereen met cadeautjes aan je binden. Misschien werkt dat bij Cees en Talitha, maar bij mij zeker niet.

MARGARETHA

Weet ik, want jij gaat gewoon naar Barcelona. Erfdeel of niet.

Babette kijkt peinzend voor zich uit.

MARGARETHA (CONT.)

En gelijk heb je! Want die Frank is het waard.

Babette kijkt haar verwonderd aan.

MARGARETHA (CONT.)

Ik zie hoeveel hij om je geeft.
Jullie worden gelukkig samen. Net als
Gerard en ik. Maar dan in Spanje...

Babette reageert niet en worstelt met zichzelf:

BABETTE

En jij dan? Als ik wegga... Cees en
Talitha... Straks leef jij op een
betonnen vloer met geen
schilderijtje meer aan de muur.

Margaretha begint te lachen en trekt haar tas weer naar
zich toe.

MARGARETHA

Wees maar niet bang! Ze zijn lang
niet zo slecht, als jij misschien
denkt.

Ze haalt twee documenten uit haar tas.

MARGARETHA (CONT.)

Hier, hun erfdelen. Die hebben ze
aan mij afgestaan.

Babette bekijkt de papieren en kan haar ogen niet geloven.

MARGARETHA (CONT.)

(Zacht) Laat Frank niet lopen. Jouw
leven ligt daar.

Babette kijkt haar moeder aan en knikt dan langzaam.

20 INT. HUIS JASPER / WOONKAMER / MIDDAG 2

Op de bank ligt een opengeklapte reiskoffer, gevuld met
keurig opgevouwen kleding, een toilettas en stevige
schoenen. Jasper staat midden in de kamer met een strak
gezicht. Hij heeft net Donna binnengelaten die met een
mapje vol paperassen de gang uitkomt. Door haar emotionele
uitval van die ochtend heerst er een onaangename spanning
tussen beiden. Ze knikt naar de koffer en doet een poging
het ijs te breken:

DONNA

Al aan het inpakken?

JASPER

(Toonloos) Ja, als Anouk thuiskomt,
vertrekken we meteen.

DONNA

Is het niet te koud voor dat rode overhemd?

JASPER

Donna, wat kom je doen?

DONNA

Ik ehh...

Ze zoekt naar een juiste ingang.

DONNA (CONT.)

Ik kom net bij de bank vandaan. Voor een lening. Maar die heb ik niet gekregen. Geen diploma's, geen ervaring en te weinig inkomsten.

Jasper luistert onbewogen toe.

DONNA (CONT.)

Daarom wil ik jou vragen borg te staan.

Jasper is overdonderd.

JASPER

Waar haal je het lef vandaan?!

DONNA

(Rustig) Voor zestig duizend euro.

JASPER

Eerst ga je tekeer, omdat ik de kinderen wil meenemen...

DONNA

Ik zorg voor de aflossing bij de bank. Dus jij hebt er verder geen omkijken naar.

JASPER

... maar als je geld nodig hebt, sta je meteen weer voor de deur.

DONNA

Eigenlijk heb ik alleen een handtekening nodig.

JASPER

(Resoluut) Nee!

Meteen sarcastisch eroverheen:

JASPER (CONT.)

Hoe wou je die lening aflossen?!
Met die chinese prullen?!

Donna laat zich niet provoceren en vouwt haar mapje open met het businessplan.

DONNA

Twintigduizend na vier maanden. En veertigduizend met rente in de zes maanden daarna.

JASPER

Ha-ha! Zegt iemand die zelf nog nooit een belastingformulier heeft ingevuld!

Onaangedaan legt Donna het mapje open op tafel en schuift een overzicht met de terugbetalingsregeling naar Jasper toe. Zijn gelach verzwakt enigszins bij het zien van de professionele vormgeving. Hij gooit het blaadje weer terug.

JASPER (CONT.)

Je moeder zeker?!

Hij gooit het blaadje weer terug.

JASPER

De bank heeft groot gelijk om jou een lening te weigeren. Die hebben een neus voor kapitaalvernietiging. En waarom zou ik hun expertise in twijfel trekken?!

DONNA

Omdat het ook in jouw belang is.

Die logica ontgaat Jasper.

DONNA (CONT.)

Als mijn zaak een succes wordt, ben jij verlost van je maandelijkse alimentatie.

JASPER

En zo niet, m'n zestigduizend euro.

DONNA

Dat hangt van mijn capaciteiten af.

Voor het eerst kijken ze elkaar echt aan.

DONNA (CONT.)

Denk je dat ik zo'n zaak kan

runnen? Help me dan. En anders doe je het niet.

Jasper aarzelt.

JASPER

Zestigduizend is een hoop geld. Wat zijn mijn garanties?

Donna haalt haar schouders op.

DONNA

Geen. Maar je geeft me wel de kans een eigen leven op te bouwen. Jij hebt een nieuw leven. Ik ben nog geen stap verder gekomen sinds onze scheiding.

Jasper denkt na. Stilte.

JASPER

Okee, ik doe het.

Donna knikt zonder enig spoor van euforie of triomf. Ze steekt hem haar hand toe en hij neemt hem aan.

JASPER (CONT.)

Ik hoop niet dat dit de vergissing van m'n leven is.

Terwijl Donna al richting gang loopt:

DONNA

Nee hoor, die hebben we al gemaakt.

Vlak voordat ze in de gang verdwijnt:

DONNA (CONT.)

O ja, halen jullie vanavond de kinderen op? Ik heb hun kleren al ingepakt.

Jasper kijkt haar verbaasd aan.

DONNA (CONT.)

Het was kinderachtig van mij om vanochtend zo te reageren. Neem ze maar mee naar de Ardennen. Daar zijn ze wel aan toe. En jij ook.

Donna verdwijnt de gang in en wordt nagekeken door Jasper.

21 INT. HIP CAFÉ / MIDDAG 2

De deur van het café zwaait open en Frank komt naar binnen.

Hij heeft ondertussen al enkele borrels naar binnengeslagen en heeft een vrolijke bui.

NICO

Frank! Weer in het land?! Het gebruikelijke.

FRANK

Nee, geef me maar een pilsje.

Nico tapt een Grolsch biertje voor Frank.

3 FRANK

Even de oude sfeer proeven. De straatjes, m'n stamkroegen...

Hij kijkt voldaan rond en ziet Robin aan haar tafeltje zitten wachten. Hij herkent haar vaag, maar kan haar niet direct plaatsen.

ROBIN

Hai, Frank.

FRANK

Jij bent toch...

Nico schuift het glas bier naar Frank toe en die neemt het mee richting Robin. Frank denkt na waar hij haar ook alweer eerder heeft gezien.

FRANK

Robin, de stewardess!

Hij knikt naar haar glas witte wijn.

FRANK (CONT.)

Moed aan het indrinken voor je volgende vlucht?

ROBIN

Nog erger. Relatie.

Frank klinkt zijn glas tegen het hare aan.

FRANK

Proost! (*Knipoogt*) En niet vergeten: hij is net zo bang als jij.

Terwijl ze een slok neemt van haar wijn:

ROBIN

Dat mag ook wel. Hij geeft nu zijn vrouw en kinderen de bons.

Frank trekt zijn wenkbrauwen op en ziet nu dat Robin lang

niet zo ontspannen is, als hij in eerste instantie dacht.
Met een nerveuze beweging neemt ze een volgende slok wijn.

FRANK

Wauw.

ROBIN

Als dat geen solide basis voor een
relatie is! Voor zo'n prijs moet
het wel slagen.

Het is alsof zij zich nu pas de consequenties realiseert
van haar 'affaire'.

ROBIN (CONT.)

En dan heb ik eindelijk wat ik wil:
'de man van m'n dromen'. Al heb ik
daarvoor wel eerst z'n gezin om
zeep moeten helpen.

FRANK

Spijt?

Robin haalt haar schouders op en stelt een wedervraag:

ROBIN

Heb jij spijt van Babette?

FRANK

(*Lacht*) Dat ligt heel anders. Zij
hoeft niemand op te geven.

Robin bestudeert zijn gezicht.

ROBIN

Haar moeder misschien?

FRANK

Dat is goed afgerond. Nu haar werk
nog en we zijn hier weg.

Hij lijkt niet te twijfelen, maar de stilte die Robin laat
vallen, zorgt toch voor een bepaalde geladenheid.

ROBIN

Babette heeft veel meegemaakt de
afgelopen tijd. Ze is veranderd.

FRANK

Sommige dingen blijven altijd
hetzelfde. Barcelona, bijvoorbeeld.
Daar liggen haar carrièrekansen.
Daar ben ik.

ROBIN

Hier zijn haar wortels en haar familie. Hier zijn wij.

FRANK

We zullen zien.

Hij neemt een slok van zijn whiskey en verzinkt in gedachten.

FRANK (CONT.)

(Zachter) We zullen zien.

Hij is niet meer zo zeker van zijn zaak.

22 EXT. NIEUW SLOTEN / BUMPER / EINDE MIDDAG 2

De avond is gevallen in Nieuw Sloten. De schaterlach van Catherina klinkt overal bovenuit.

23 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / EINDE MIDDAG 2

Midden in de kamer staat Bob in een oud rokkostuum en een bespottelijke knickerbocker naast zijn voltooide Rad van Fortuin. Hij voelt zich ongemakkelijk, maar moet ook lachen om het luide gehinnik van een onzichtbare Catherina vanuit de gang.

BOB

Ja, heel grappig.

Ongeveer op kniehoogte in de deuropening verschijnt het rode hoofd van Catherina waar de tranen overheen lopen. Ze kan nauwelijks praten:

CATHERINA

Sorry, sorry, sorry.

BOB

(Quasi-onschuldig) Wat?! Niet goed?

CATHERINA

(Door haar tranen) Geweldig. Het is alleen... Zo vaak zie ik je niet in pak.

Bob geeft een slinger aan het Rad en de schijf vliegt ratelend in het rond.

BOB

Prrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrijsjes voor alle meisjes!

Catherina krijgt een nieuwe lachstuip en verbergt zich weer gierend in de gang.

BOB (CONT.)

(Overdreven) Een pakje kauwgom voor die meneer met de bierbuik. En een kusje van de buurvrouw!

Als Catherina is uitgelachen, komt ze weer tevoorschijn en veegt haar gezicht droog. Ook zij is verkleed en draagt een oversized keukenschort.

CATHERINA

(Serieus) Bob, als je dit niet ziet zitten, hoef je het voor mij echt niet te doen. Dan blijven we gewoon thuis.

BOB

(Verbaasd) Hoezo?! Dit hoort er toch gewoon bij.

CATHERINA

(Tevreden) Ik ben trots op je.

Ze geeft hem een kus.

BOB

Zullen we?

Beiden verlaten de kamer en knippen het licht uit.

24 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / EINDE MIDDAG 2

Een oud fax-apparaat wordt geïnstalleerd door moeder Phil, terwijl Donna van een afstandje toekijkt.

DONNA

Kunnen we niet beter wachten, tot we dat krediet binnen hebben?

PHIL

Welnee. Met stilzitten heeft nog nooit iemand wat verdiend.

Ze drukt op een knop en ziet tevreden hoe de fax reageert.

PHIL (CONT.)

En er moet zoveel gebeuren. Waar wil je bijvoorbeeld je voorraden opslaan?

Donna kijkt om zich heen de kamer rond.

DONNA

Ehh, hier?

PHIL

Dat bedoel ik nou!

Ze toetst een nummer in op haar gsm.

RUDI (O.S.)

Hé, schoonheid.

PHIL (CONT.)

Hai, schatje. Heb jij die loods nog leegstaan?

RUDI OS

Mh-mh, wat ben je van plan?

PHIL

Voor m'n dochter. Als opslag. De oude prijs.

RUDI OS

Accoord.

PHIL

(Intiem) Ik kom je wel even bedanken, deze week.

Ze hangt op. Donna is onder de indruk.

PHIL (CONT.)

(Kordaat) En verder: reclame. Men moet jou toch weten te vinden.

DONNA

Bedoel je advertenties en affiches?

PHIL

Veel te duur. Gewoon mailen. Je hebt toch een computer?!

De computer wordt aangezet en Phil gaat erachter zitten.

PHIL (CONT.)

Tekst?! *(Kijkt Donna aan)* Komop, jij bent de schrijfster van ons twee.

DONNA

Ehh, aangeboden: aroma-verdampers-

PHIL

Veel te tam.

Ze begint te typen.

PHIL (CONT.)

'Spectaculair openingsaanbod...'

Donna leest mee, terwijl ze verdertypt.

DONNA

Maar dat is toch helemaal niet waar?!

PHIL

Weten zij veel.

Donna schudt verwonderd haar hoofd, maar laat haar moeder toch verder haar gang gaan.

25 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / AVOND 2

Babette zit achter haar bureau en is druk bezig met de voorbereiding van haar rechtszaak over het ontvoerde Iraanse jongetje. Tussen de rapporten en wetboeken zit ze achter haar laptop.

FRANK (O.S.)

Alles goed gegaan?

Babette kijkt even op en ziet Frank in de deuropening staan. Het duurt even voor ze begrijpt dat hij op haar gesprek met haar moeder doelt.

BABETTE

Ja. Mijn broer en zus zijn tot inkeer gekomen en hebben hun kindsdeel teruggegeven.

Frank komt bij haar staan. Babette is weer druk aan het typen.

BABETTE (CONT.)

Hoe was het in de stad?

FRANK

Niet zo leuk zonder jou.

BABETTE

Vleier.

Frank kust haar in haar nek. Babette aait hem over zijn wang, maar blijft gefocust op haar werk. Frank reikt naar voren en doet haar laptop dicht.

FRANK

Genoeg gewerkt, we gaan.

Babette draait zich naar Frank. Ze probeert te peilen wat hij bedoelt.

BABETTE

Waarheen?

FRANK

Onze favoriete tapasbar.

Frank kijkt haar doordringend aan.

FRANK

In de Korte Leidsche.

Babette haalt opgelucht adem maar realiseert zich dan waarom. Ze kijken elkaar aan.

BABETTE

Alsjeblieft, geef me de kans om me hier los te maken.

FRANK

Natuurlijk, liefje. Natuurlijk.

Babette begint papieren op te ruimen en zonder dat beiden het laten blijken, maken ze zich ongerust over hun gezamenlijke toekomst.

26 INT. HIP CAFÉ / AVOND 2

Robin zit nog steeds te wachten op Chris. Twee vrouwen komen druk pratend aan een tafeltje achter haar zitten. Haar vriendin probeert haar te sussen.

VROUW (CONT.)

(Overstuur) Nooit gezien, beweerde hij, maar haar nummer stond wèl in z'n mobiel.

Haar vriendin probeert haar te sussen.

VROUW (CONT.)

En nou?! Wat moet ik nou?! Gewoon doorgaan, alsof er niets is gebeurd?! Hij zegt dat het voorbij is. Maar hoe kan ik hem ooit nog vertrouwen?!

Ze begint weer te huilen en de vriendin trekt haar naar zich toe.

Robin heeft het allemaal gehoord en kijkt voor zich uit.

27 INT. BUURTHUIS / AVOND 2

In de zaal van een buurthuis staan verschillende tafels opgesteld met oude spulletjes die gaan worden verkocht. Ook is er een drank-stand, waar zelfgebakken appeltaart en cake staat uitgesteld. Verklede buurtbewoners lopen af en aan om het fancy fair voor te bereiden.

In de deuropening staan Catherina met schort en Bob in kniebroek en met het Rad van Fortuin onder z'n arm. Weinig op hun gemak kijken ze rond naar alle activiteit.

BOB

(Zachtjes) Sjezus.

BERNICE

Mooi op tijd.

Met haar onuitputtelijke vrolijkheid komt de buurvrouw op Catherina afgestevend en trekt haar mee richting drank-stand, waar ze haar begint te instrueren en een dienblad in de handen drukt. Van verschillende kanten wordt Catherina gegroet door burens die haar kennen.

Bob blijft een beetje verloren achter bij de ingang en weet niet wat hij met zijn Rad aanmoet.

BERNICE (CONT.)

(Roept) Bob?! Bob?!

Bob zet een glimlach op en wuift even vriendelijk naar haar.

BERNICE (CONT.)

Hier is nog een plekje voor je Rad van Fortuin.

Met beide handen sleept Bob het Rad mee richting Bernice die wat tafels opzij heeft geduwd om ruimte voor hem vrij te maken. Terwijl Bob het Rad begint op te zetten, geeft Bernice hem drie bundeltjes met lootjes.

BERNICE (CONT.)

Ze zijn één euro per stuk. Doe het geld maar in dat bakje.

Ze schuift een doosje naar hem toe en doet vervolgens een greep in een plastic zak: allerlei goedkope pluizen beesten komen tevoorschijn.

BERNICE (CONT.)

(Enthousiast) Dit zijn de prijzen!

Met een verbijsterde blik ziet Bob het spul en kan haar enthousiasme niet delen.

28 INT. HIP CAFÉ / AVOND 2

Helemaal moedeloos zit Robin te wachten in het café. Iemand staat juist vragend met zijn hand op een lege stoel.

ROBIN

Ja, neem maar mee.

De stoel wordt meegenomen. Robin gelooft niet meer dat Chris nog gaat komen en drinkt het laatste restje wijn uit haar glas. Op dat moment gaat een mobiel in haar tas over. Als de bliksem graait ze door de inhoud van de tas, maar kan haar telefoon niet zo snel vinden. Ze kiepert de hele tas leeg over het tafeltje en ziet hem liggen.

ROBIN (CONT.)

Hallo?!

CHRIS VO

(*Afstandelijk*) Met Chris, ik kan helaas niet komen. M'n zoontje heeft zich in z'n vinger gesneden.

Aan zijn toon merkt Robin al dat de plannen enigszins anders zijn verlopen.

ROBIN

Heb je het gezegd tegen je vrouw?

CHRIS VO

Z'n hand lag helemaal open, dus heb ik meteen de polikliniek -

ROBIN

Heb je het gezegd?!

CHRIS VO

Sorry, ik moet gaan.

ROBIN

Verdomme, Chris! Je hebt niks gezegd, hè?! Je zag je vrouw en je bent met hangende pootjes -

De tuuttoon klinkt. Robin gaat door de grond van ellende.

29 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / AVOND 2

Boris en Katja zitten te spelen in de kamer. Buiten klinkt een autoclaxon. Boris en Katja veren op en Donna komt

vanuit de keuken de kamer in.

DONNA

Daar is papa, snel jassen aan. Pak je koffertje.

Donna helpt de kinderen in hun jassen, kust ze en helpt ze snel de deur uit.

DONNA (CONT.)

Veel plezier.

BORIS EN KATJA

Dag mama.

Donna sluit de deur. Opeens is het stil in huis. Donna loopt door de kamer en ruimt wat speelgoed op. Dan gaat ze op de bank zitten. Donna voelt zich eenzaam.

In die stilte klinkt opeens een telefoon. Eerst negeert Donna het gerinkel, maar als het blijft aanhouden, staat ze op en pakt de hoorn.

DONNA (IN TELEFOON)

Met Donna. (...) Wierookhouders?

Ze slaat snel een map open met prijslijsten.

DONNA (CONT.)

Ja ehh... Per stuk 24 euro. En 100 voor vijf. (...) Okee. Dinsdag worden ze bezorgd.

Een beetje verbouwereerd maakt ze een aantekening en hangt op, maar meteen begint haar mobiel te rinkelen.

DONNA (IN MOBIEL, CONT)

Met Donna (...) Krissen uit Indonesië?!

Ze bladert weer snel door de map.

DONNA (CONT.)

Ja, zeker wel.

Meteen begint weer de telefoon te rinkelen.

DONNA (IN MOBIEL, CONT)

Even een seconde.

Ze neemt de telefoon op en tegelijk slaat ook de fax aan het ratelen. Vanuit Donna's computer klinken piepjes van binnenkomende mail.

Donna is volledig verrast door de response en probeert

zoveel mogelijk telefoontjes tegelijk aan te nemen. Temidden van deze heksenketel van rinkelende, ratelende en piepende geluiden zien we het stralende gezicht van Donna: haar handeltje begint eindelijk te lopen.

Deze kakafonie vloeit naadloos over in:

30 INT. BUURTHUIS / AVOND 2

Een vrolijke gezelligheid op het buurtfancy fair. Bezoekers staan af te dingen op spulletjes van de rommelmarkt. Anderen eten een gebraden worst op een broodje.

Wat afgezonderd van de rest staat Bob naast zijn Rad van Fortuin en verkoopt nauwelijks lootjes. Hij voelt zich doodongelukkig, maar doet toch z'n best.

BOB

Wie koopt er een lootje? Met kans
op prachtige prijzen! Wie koopt er
een lootje?

Bernice kijkt van een klein stukje verder hoofdschuddend toe: Bob doet het niet goed.

Verderop loopt Catherina met het dienblad aan een riem voor haar buik met daarop bekertjes koffie. Een oudere buurtbewoonster komt bij haar staan.

RIEKE

Mag ik een bakkie?

CATHERINA

Da's zestig eurocent.

Rieke telt de muntjes af in haar portemonnee.

RIEKE

Hier. Voor jou.

CATHERINA

Nee, het is allemaal voor het goede
doel. Een nieuwe glijbaan op de
kinderspeelplaats.

Rieke pakt een bekertje en grabbelt een Celebration. Catherina gooit de muntjes in een apart staand bekertje dat al goed gevuld raakt.

Ze kijkt naar Bob die er houderig bij staat. Als hij haar ziet kijken, lichten z'n ogen op en zwaait hij 'vrolijk'. Catherina zwaait terug. Dan hoort ze een bekende stem.

ROBIN (O.S.)

Jezus, Cath.

Vlakbij haar staat Robin vol afgrijzen toe te kijken.

ROBIN (CONT.)

Doe je dit vrijwillig?

Catherina voelt zich volkomen voor schut staan met haar dienblad, maar doet alsof haar neus bloedt:

CATHERINA

Waar kom jij vandaan?

Robin zakt meteen weer in een dip.

ROBIN

Chris kwam niet opdagen. Eén of andere lulsmoes over z'n zoontje. Terwijl hij zogenaamd met z'n vrouw wilde breken.

CATHERINA

Misschien was het niet het goede moment?

ROBIN

Het is nooit het goede moment. Daar ben ik nou van wel overtuigd. Meer dan dit zal het nooit worden, onze relatie.

CATHERINA

Shit, Robin.

ROBIN

Dus ik kon wel een opkikker gebruiken.

Ze kijkt de zaal weer rond.

ROBIN (CONT.)

Maar dit is niet echt... (*Perplex*)
Is dat Bob?!

CATHERINA

Ja, die doet ook mee.

Robin schiet in een lachbui en Catherina lacht een beetje met haar mee. Plotseling serieus:

ROBIN

Wat doe je hem aan?!

Catherina kijkt haar nog steeds lacherig aan:

CATHERINA

Hoezo?!

ROBIN

Moet je hem nou zien staan in dat apenpakkie. Dat is toch niks voor die jongen?! Hij is diep ongelukkig.

CATHERINA

Hij wilde het zelf ook, hoor.

Ook zij kijkt naar Bob die vrolijk met iemand staat te praten en allerlei grimassen trekt.

ROBIN

Omdat hij doodsbang is jou en Maria te verliezen. Daarvoor is niets hem te gek.

Catherina kijkt weer naar Bob en nu hij alleen staat, is pas duidelijk hoe eenzaam hij zich voelt. De glimlach is van z'n gezicht verdwenen en hij kan niet wachten, tot de avond voorbij is.

Catherina voelt ineens een intens medelijden met Bob, die ze in zo'n onmogelijke positie heeft geplaatst. Ze maakt het dienblad los van haar middel en duwt die Robin in handen.

CATHERINA

Hier. Neem jij het even over?

En ze stapt door de menigte naar Bob toe.

31 EXT. BUURTHUIS / STRAAT / AVOND 2

Catherina komt het buurthuis uitgelopen en trekt een verbouwvereerde Bob met zich mee. Als ze alleen zijn, laat ze hem los.

BOB

Wat doe je nou?! Ik had net m'n twaalfde lootje verkocht!

Catherina strijkt door z'n haar en kijkt hem recht aan. Dan haalt ze even adem.

CATHERINA

Jij had helemaal gelijk.

Bob kijkt haar niet-begrijpend aan.

CATHERINA (CONT.)

Dit is niets voor jou. Niet alleen
de buurt en de mensen, maar alles.

Ze maakt een gebaar om zich heen en naar het buurthuis.

CATHERINA (CONT.)

Dit soort leven.

Bob wil iets zeggen, maar houdt z'n mond.

CATHERINA (CONT.)

Ik dacht, dat het een kwestie was
van wennen. Dat je wel bij zou
draaien. En dat je zou zien dat dit
het beste was dat ons kon overkomen.

BOB

Dat zie ik ook, Cath. Door jou ben
ik 'volwassener' geworden.

CATHERINA

Omdat ik dat wilde. Niet omdat je
daaraan toe was. Jij moet dollen
met de jongens. Darten tot diep in
de nacht. En niet...

Ze maakt een machteloos gebaar naar zijn kostuum.

BOB

Dat mis ik wel, ja.

CATHERINA

Dus ga in de Pijp wonen of bij Bart.
En doe waar je echt zin in hebt.

Bob schrikt.

BOB

Ik wil echt bij jou wonen.
(Gemeend) Ik hou van jou.

CATHERINA

En ik van jou. Verschrikkelijk
veel, en daarom kan ik je ook
loslaten.

BOB

Maar ik wil jullie niet kwijt.

CATHERINA

Jij raakt ons nooit kwijt.

Ze streelt met haar hand langs zijn gezicht.

CATHERINA (CONT.)

Zorg eerst maar, dat je jezelf niet kwijtraakt.

Beiden kijken naar elkaar. Een omhelzing.

32 INT. BUURTHUIS / AVOND 2

Ondertussen staat in het buurthuis een enthousiaste menigte rond het Rad van Fortuin. Er wordt gelachen en van verschillende kanten wordt geld omhooggestoken om een lootje te kopen. Ook buurvrouw Rieke houdt geld omhoog:

RIEKE

Een lootje! Is er nog een lootje?!

In het centrum van de menigte staat Robin met bravoure het Rad van Fortuin te bedienen. Als stewardesse heeft zij geen enkele last van gêne en maakt een enorme act van het draaien. Ze doet heel enthousiast, maar ze is iets te hyper. Ze overschreeuwt haar verdriet.

ROBIN

U heeft een werkelijk unieke prijs gewonnen. Zorgvuldig voor u uitgeselecteerd.

Ze haalt een armzalig pluizen ding tevoorschijn, maar met een gebaar alsof het de staatsjuwelen zijn. Een lachsalvo.

ROBIN (CONT.)

Ja, ja, u ziet het wel: wij hebben kosten noch moeite bespaard.

Onder de **TITELS** gaat Robin verder met het Rad van Fortuin en lijkt volkomen in haar element. Ze richt zich tot buurvrouw Bernice die glunderd tussen de omstanders staat en ook een lootje heeft gekocht.

ROBIN (CONT.)

En u, mevrouw. Wat zou u echt willen hebben?

BERNICE

(Denkt na) Ik ehh...

ROBIN

En zeg nou niet 'een nieuwe glijbaan voor de kinderspeelplaats', want wat moet je met zo'n kreng?!

Van verschillende kanten wordt weer geschaterd. Bernice heeft iets bedacht en durft het bijna niet te zeggen:

BERNICE

(Verlegen) Een nieuwe zonwering.
(Legt uit tegen omstanders) Want
die van mij is zo versleten.

ROBIN

We zullen zien wat het lot voor u
in petto heeft. Want zo heb je iets
en zo heb je helemaal niets.

Ze geeft een enorme slinger aan het houten rad.

ROBIN (CONT.)

Dat is het Rad van Fortuin.

Een ratelend geluid dat langzaam minder wordt, totdat het
rad stilstaat.

ROBIN (CONT.)

(Euforisch) En, dames en heren, het
is niet te geloven, maar weer zo'n
begerenswaardige prijs.

Tot algehele hilariteit houdt ze weer een pluizig ding in
de lucht. Bernice reageert verrukt.
